

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Valls 13 agost 2017 N. 915

ENMIG DE LA CRISI

Aquesta crisi no és el final de la fe cristiana. És la purificació que necessitem per a alliberar-nos d'interessos mundans, triomfalismes enganyosos i deformacions que ens han anat allunyant de Jesús al llarg dels segles. No és difícil de veure la barca dels deixebles de Jesús, sacsejada per les ones i desbordada pel fort vent en contra, la figura de l'Església actual, amenaçada des de dins per tota classe de forces adverses i temptada des de dins per la por i la mediocritat. Com llegir nosaltres aquest relat evangèlic des d'una crisi en la qual l'Església sembla avui naufragar? Segons l'evangelista, «Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua». Els deixebles no són capaços de reconèixer-lo enmig de la tempesta i la foscor de la nit. Els sembla un «fantasma». La por els té aterrits. L'única cosa real per a ells és aquella forta tempesta. Aquest és el nostre primer problema. Estem vivint la crisi de l'Església contagiants uns als altres desànim, por i falta de fe. No som capaços de veure que Jesús se'ns està acostant precisament des de l'interior d'aquesta forta crisi. Ens sentim més sols i indefensos que mai. Jesús els diu les tres paraules que necessiten sentir: «Coratge! Sóc jo. No tingueu por». Només Jesús els pot parlar així. Però les seves oïdes només senten l'estrèpit de les ones i la força del vent. Aquest és també el nostre error. Si no escoltem la invitació de Jesús a posar-hi la nostra confiança incondicional, a qui acudirem? Pere sent un impuls interior i sostingut per la crida de Jesús, salta de la barca i «es posà a

caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús». Així hem d'aprendre avui a caminar cap a Jesús enmig de les crisis: recolzant-nos no en el poder, el prestigi i les seguretats del passat, sinó en el desig de trobar-nos amb Jesús enmig de la foscor i les incerteses d'aquests temps. No és fàcil. També nosaltres podem vacil·lar i enfonsar-nos, com Pere. Però, el mateix que ell, podem experimentar que Jesús estén la seva mà i ens salva mentre ens diu: «Quina poca fe, per què dubtàveu?». Per què dubtem tant? Per què no estem aprenent quasi res de nou de la crisi? Per què seguim buscant falses seguretats per «sobreviure» dins les nostres comunitats, sense aprendre a caminar amb fe renovada vers Jesús a l'interior mateix de la societat secularitzada dels nostres dies? Aquesta crisi no és el final de la fe cristiana. És la purificació que necessitem per a alliberar-nos d'interessos mundans, triomfalismes enganyosos i deformacions que ens han anat allunyant de Jesús al llarg dels segles. Ell està actuant en aquesta crisi. Ell ens està conduint cap a una Església més evangèlica. Revifem la nostra confiança en Jesús. No tinguem por. *José Antonio Pagola*

A LA SAGRADA FAMÍLIA

Ja tenim les 15 entrades plenes. Aquesta celebració de la Beatificació és el pas previ a declarar en aquest cas el màrtir com a sants. Ells, van donar la vida com va fer Jesús a la Creu, perdonant els seus botxins i afermar-se en la seva fe i vocació. No és només un reconeixement, és prendre part en la seva mateixa vida com un exemple de fidelitat fins a vessar la sang. Benaurats màrtirs pregueu per nosaltres, per conservar la nostra fe i ser-ne bons testimonis.

Dimarts 15
Misses com
en dies
festius.

LA MARE DE DÉU D'AGOST

Així l'anomenem moltes vegades en la festa de dimarts dia 15, l'Assumpció de Maria. Penso, finalment Maria és alliberada de l'esclavatge d'aquest món i amb llibertat plena, el Fill la congrega al seu costat en l'eternitat amb el Pare i l'Esperit. Quantes vegades en algun funeral he dit: Maria, la Verge del Lledó, la Mare de Jesús i nostra, allí ens espera i ens agafa de la mà i ens acompanya al seu Fill i li diu: Mira Fill, aquí tens una persona que en vida ha sabut estimar. Sí, Maria, que és Assumpta al cel, ha estat la primera criatura que ha anat a gaudir de la llibertat plena dins el cor del Creador, el Pare. Jesús en va venir per encaminar-nos-hi, i Maria la noia fidel de Natzaret, de Betlem, d'Ain Karim, d'Egipte, de la Galilea i de la Judea, del Gòlgota, del Cenacle, aquesta noia del poble que anava seguint el Fill en l'anunci de la Bona Nova, fins el final, ara celebrem el seu triomf, Déu se l'emporta plena de glòria i la corona com a reina de cel i terra. I nosaltres, el seu poble, la venerem en les festes de l'estiu i en una infinitat de pobles l'aclamem amb fe i confiança, que ella continuï essent la nostra gran intercessora davant el seu Fill. Va ser l'any 1950 que Pius XII va proclamar aquesta festa com a dogma de fe. Maria, Assumpta al cel, prega per nosaltres.

CARREGUEM EL COTXE

La família surt a passar unes dies fora, possiblement un càmping a prop de la platja, o a la muntanya, on s'està més fresc. Allí al càmping hi ha la caseta de fusta, o una caravana, o una tenda de campanya que portem al cotxe i que en arribar la feina és muntar-la. Però abans de marxar de casa carreguem primer la tenda sota de tot, després caps i més caps, on hi ha de tot, des de crema pel sol, fins aquells joguets pels nens, roba i més roba, material d'higiene, una mica d'aliments pel primer moment, perquè quan arribarem probablement estarà tot tancat, la nevera de mà amb gel... i quan ja estem a punt de marxar: Ai! Espera no arranquis que m'he deixat aquell parell de llibres... Quan torna a sortir de casa surt amb una altra caixa de cartró, no sé pas com, però tot queda encavallat dins el cotxe, que encara que portéssim un remolc també seria poc. El cotxe arranca bé i iniciem el camí d'anada tot confiant que tot vagi bé i podem fer el de tornada. El cotxe té prou capacitat per carregar coses, però una cosa que esperem carregar és per quan tornem, i tornarem carregats de descans (?), de desconectar, de noves amistats, d'alegria, carregats de noves idees, i tant de bo tornem carregats amb més i millor bon humor. Però tot això, cadascú no ho carrega al cotxe, ho carreguem al cor. **Bon estiu.**

Diumenge XIX durant l'any

ORACIÓ INICIAL

Déu de bondat i etern, que gosem invocar amb el nom de Pare; feu que creixi sempre en els nostres cors l'esperit de fills i filles que heu volgut donar-nos, a fi que un dia meresquem d'entrar en l'heretatge promès. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SALM 84

La bondat i l'amor del Senyor, duren per sempre, duren per sempre.

Jo escolto què diu el Senyor:

Déu anuncia la pau al seu poble i als qui l'estimen.

El Senyor és a prop per salvar el seus fidels, i la seva glòria habitarà al nostre país.

La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la bondat i la pau; la fidelitat germinarà de la terra, la bondat mirarà des del cel.

El Senyor donarà la pluja, i la nostra terra donarà el seu fruit.

La bondat anirà al seu davant, i la pau li seguirà les petjades.

PREGÀRIES

Senyor, que va fer sentir a Elies, la teva presència amb el so d'un vent suau:

Ompler les nostres vides d'aquest teu vent, per sentir la teva presència entre nosaltres.

En el salm ens dius que s'abraçaran la fidelitat, l'amor i la pau:

Fes que en les nostres vides siguem signes d'aquests dons del teu Esperit.

Tu, Jesús, et passes la nit pregant per estar en comunió amb el Pare:

Ajuda a la nostra pregària per tal que la nostra fe no trontolli.

Senyor, a vegades trontollem com la barca de Pere a punt d'enfonsar-se:

Vine també al nostre rescat, allarga la teva mà i condueix el teu poble.

Senyor, són molts els qui posen en dubte la teva Paraula i els passa com Pere:

Fes que la teva gràcia sigui sempre la nostra força i perseverem fins el final.

Senyor beneeix els nostres malalts, aturats, i els nostres projectes:

Que la nostra solidaritat ens porti a caminar pel teu evangelí.

ORACIÓ FINAL

Per la comunió amb els vostres sagraments, Senyor, salveu-nos i confirmeu-nos en la llum de la vostra veritat. Pel vostre Fill, i Senyor nostre. Amén.

LA TAULADA

Va endavant, correm, anem de pressa, ja tenim la cuina totalment enrajolada i aviat ja hi muntarem els aparells d'extracció de fums, fogons, aigüeres... Al rebost ja hi tenim a ple funcionament les càmeres frigorífiques i ben aviat hi posarem la prestatgeria. Estem animats fins el final! Amb tot continuem necessitant ajuda. Gràcies!

EL DIA 17 DE SETEMBRE COMIAT I ACOLLIDA

Com un acte de reconeixement, seria bo que participéssim del comiat de Mn. Josep Bofarull i de la benvinguda de Mn. Joan Àguila, a l'Església de Sant Joan a les 7 de la tarda. El primer, pels anys dedicats a la nostra ciutat i a la comunitat cristiana i el segon, que ja el coneixem quan hi va ser vicari, donar-li el nostre suport i obertu-

SANT JOSEP OBRER

Ja han celebrat la seva festa de barri, amb molta animació i participació, tot i anular alguna activitat, la platja reclama!!! Però ha estat animada i participada, amb la Missa presidida pel P. Xavier Ma. amb sermó de festa major i pica, pica, ofert per les Religioses, santificava la festa.

GOLIAT I DAVID

Ho llegíem a la Història Sagrada quan érem petits. Ara en diem la Bíblia, però aquest mític passatge sempre em va cridar l'atenció. Imaginava el Goliat com un gegant, com els que ballen a les nostres places per les festes majors; alt, gros, vestit amb armadures de guerra, sorneguer, orgullós, que aparentava molta força per espantar l'enemic, d'aquesta manera només veure'l un ja fugia, però no ser víctima fàcil i acabar a trossos sense vocació de màrtir. El contrincant és un noi inexperimentat en la guerra, potser encara adolescent, que només sabia pasturar el ramat del seu pare, potser més d'una vegada havia fet servir la fona per llançar una pedra i apartar del mal camí una ovella o una vaca que s'esgarriava, el seu pare li ho havia ensenyat i d'aquesta manera se sentia valent. I ara, a què ve tot això? Doncs, senzillament, a denunciar allò que els nostres medis callen, els "goliats" d'avui, poderosos, carregats amb l'armadura dels diners que poden subornar a qui vulguin i comprar i vendre allò que els sembla millor. Poden comprar un jugador de futbol per 222 milions d'euros, pagar-li un sou també d'escàndol, i aquí no passa res! No trobeu que això és escandalós? No trobeu que aquesta manera de fer és un tràfic de persones inhumà? Imagino que les administracions públiques alguna cosa en deuen pescar de percentatges d'aquestes operacions, però llavors parlen de tripijocs administratius, d'evasió de diners en paradisos que també deuen fer el seu negoci, amagant allò que deu ser il·legal. No sé si tard o d'hora algú en farà denúncia i seran "pescats" i empresonats unes dies, després pagant una "fiança" prou elevada tot està arreglat! Aquests "goliats" dels diners vencen els petits "davids" i no hi ha res a fer, em comentava aquesta setmana un polític de la nostra ciutat. Són negocis, però m'hi resisteixo. Mentre vas cap a Tarragona i veus a ran de carretera, més de tres o quatre "senyores" que esperen poder viure del seu treball oferint el seu cos. És casi bé el mateix, o quan una persona està enfonsada del tot, no té feina, ni en troba, i mal viu. La història sagrada que escrivim avui també és de poderosos i de desgraciats, i tots som persones. Quan tornarà a venir un David vencedor? P. Joan